

Τί κερκίδες, Περικλήτο, τί κόνιστραι και τί θώκοι !
 κι' εἶδα και τοὺς Βασιλεῖς
 και τοὺς πρώτους τῆς Αὔλης,
 κι' εἶδα και τὸν Εὐτάξια και τὸν Κόντα Θεοτόχη.

Κι' ἔτρεχε λαὸς φρενήρης
 πρὸς τὰς νέας πανηγύρεις,
 κι' ἔλεγα καθ' ἑαυτὸν
 βλέπων πρὸς τὸν Ἀρρότην.

Ὁ πατρί, ἀγῶνας πάλιν προκυρήτεις ἱερούς,
 ὦ πατρί, παῖνας πάλιν Πενδαρείους ἀνακρούεις,
 κι' ἀνεμνήσθην, Περικλήτο, τὸν ἀγῶνα τοὺς καιροὺς,
 ποὺ ζυπόλυτος ἐφάνη μὲς ἰσὺ Στάδιον ὁ Λούης,
 κι' ἔγαυρίων τῆς Ἑλλάδος ὅλ' οἱ σύμμαχοι κι' οἱ φίλοι,
 και δαιμονίων τὸ πλῆθος
 ὅπως γίνεται συνθῆς
 τὰ ζυπόλυτα ποδάρια τῶν δρομέων καταφέρει.

Και κατόπιν ἀνεμνήσθην τὰ μεγάλα γεγονότα,
 τὰ καπίσματα τοῦ στόλου, τὴν ἀπόδασιν ἴστην Κρήτην,
 και κατόπιν τοὺς πολέμους και τὸν τίμον ἰδρωτά,
 ὅστις ἔρρευσε ἀβήτως μὲ τὸν δρόμον τὸν ὀπλίτην,
 συνετάραξαν τὸν νοῦν μου και τὰ κλέη τὰ νοπὰ,
 τῶν ἐλέγγων ἢ σφραγίδες, και τὰ ξέρις τὰ λοιπὰ.

Ταῦτα κι' ἄλλα μεμνηρίζων ἔβλεπα τὴν νεολαίαν
 τὴν ἀγγὴν και ρωμαίαν,
 κι' ἐρωτοῦσ' ἀποθαυμάζων τῆς ἀσκήσεως τὴν πάλιν
 μήπως πόλεμος κανένας μαγεύεται και πάλιν.

Κι' ἐνῶ κάμορος ἀλυτάρχεις πολυάσχολος μ' ἐσκούντα
 και λαμπρὸς ἤκτινοβόλοι,
 ἔξαφνα σφύριξε βόλι,
 και λαβόνει' ἕνας Ἕλληνας, ὅπου μείνει ἴστην Σαμφούντα,
 κι' ἦλθε τώρα ν' ἀναπέσει ἴστην πατρίδα τὴν γλυκεῖα
 και νὰ ὄη τῆς Λευθερίας μας και μαζὶ μας νὰ πασχίσω,
 μὰ δὲν πιστεύει ποτὲ τοῦ πῶς τυχαία τοῦφακῆ
 θὰ τὸν ἔκαν' ἰδῶ πέρα τὰ πασχάλια του νὰ χάσει.

Τότε κι' ἐγὼ σκώδῃκα γεμάτος μεγαλείων
 κι' ἀπὸ ψυχῆς ἀνέκραξα ἴσους παῖδας τῶν Σχολείων
 νὰ μεγαλώσω μὲ χαρὰ,
 και προΐοντες τοῦ καιροῦ
 νὰ μάθουν ἐνσφαιρα πυρὰ
 νὰ ρίχνουε ἴστα κουτουροῦ.

Ἐκρότουν τὸμπανα μικρὰ και τὸμπανα μεγάλα,
 και τὸ ὄϊκό μου τὸ παιδί παρήλαυε μὲ τάλλα,
 και βλέπωντάς το κλαιστὴν ἐνθουσιῶ κι' ἀνάθυ
 κι' ἀναφωνῶ παρήφορος : ἀγεῖά σου, παιδί μου, μπράθο,
 ἐμπρός, νὰ γίνης ἥρωας και σὺ σὸν τὸν πατέρα σου
 και νὰ γένησαι ἴσὺ Στάδιον νὰ πέρνης τὸν ἀέρα σου».

Ἦχος ἀκούει τραγουδιῶν
 κι' ἀσκήσεις βλέπω τῶν παιδιῶν,
 ποὺ περπατοῦν ἀρμονικὰ
 και τραγουδοῦν ἥρωικὰ,
 ἀπαιδιὰ μ' σὸν θέλτε λεβεντιὰ και κλέφτες νὰ γένητε,
 μόλις τὸ κλέφτες ἀκουσαν καθέναν συγχιναίται,
 κι' ἀμέσως ἀπὸ τὰ ψηλά
 σφρίγγων λαὸς κατακαυλῆ

γὰ νὰ τὰκούση πρὸ καλά,
 κι' ἀρχίζει τσαλαπάτημα κι' ἡ τάξις παεὶ γόνα
 κι' εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα,
 και νέος πάλι τοὺς Ρωμῆους τοὺς πῖν' ὑστερισμός
 και τῆς ψυχῆς βραμὸς,
 κι' ἄλλους θριάμβους, Περικλή, φαντάζονται σὸν πρῶτα,
 κι' οἱ πατημένοι ἴγχανε κι' ἐβλάνα τσιρότα.

Ἴτε, παῖδες τῶν Σχολείων, σὲς ἑλπίδες μας ἐστὲ,
 γεῖά σου, Πίπα, γεῖά σου, Βάθη, γεῖά σας ὅλ' οἱ γυμνασταί.
 Νὰ τοῦ γένους ἡ τιμὴ,
 χέρις πόδια ἴστην γραμμὴ,
 μάς ἐμπρός και παραχρῆμα
 μ' ἕνα ποδί, μ' ἕνα βήμα.

Σοῦτ, κανίνας τσιμουδιά,
 κόσμος πλάττει' εὐεξίας,
 ζῆτα ζῆτα, βρε παιδιὰ,
 κι' ὁ Θανάσης Εὐτάξιας.

Τοῦτος ὁ Θανάσης μόνος
 κάνει τοὺς μικροὺς ξεστέρια,
 και κινουῖται ταυτοχρόνως
 τὰ ποδάρια και τὰ χέρις.

Κι' ὕστερα ποὺ λὲς ἐπήγα ἴστην Ἀκρόπολις τὰ μέρη,
 ἐκεῖ πέρα ποὺ πρὸ χρόνων αὐτοκτόνησαν ἡ Μαίρη,
 ἐπειδὴ καθὸς εἰσεύρεις, Περικλήτο κακομοίρη,
 κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐτελεῖτο πανηγύρι
 ποδωπόδρουσαν και νέον
 τωρινῶν Παναθηναίων.

Κι' ἐνῶ μ' ἄλλους ἐπατοῦσα τὰ μαρμάρινα σκαλιὰ
 και δὲν ἔδωγα μιλιὰ,
 πότε ἔμπρός μου, ἔστα πῶς βόλια σφύριξαν τυχαία,
 κι' εἶδα τοὺς ἀρχαιοφίλους νὰ ποτίζουε τάρχαγια,
 κι' ἀνευφήμων τόσοι λόγοι κι' ἀνευφήμων τόσοι βράχοι
 τὸν πανάρχαιον τὸν πλοῦτον,
 και κατόπιν ὄλων τούτων
 ἦλθα ἔμπρός σου, Περικλήτο, νὰ δουλίψη τὸ μπερτάχι.
 Π. — Νὰ λοιπὸν μὲ πιστολιὰ
 ἴστην ζυλίνα σου κοιλιὰ.

Τὰ Σύννερα, ποιήματα νοπὰ Βουτερίδη,
 ὅπου κι' εἰς στίχους γλαφυροὺς κι' εἰς ἰστρον ἐπιδίδει,
 μὲ πάθος και μὲ λυρισμὸν ἀρμονικὰ γραμμένα,
 και μὲ χαρτὶ γηλασιτερο και καλοτυπωμένα.

Ἐφημερίς σπουδαία μὲ τίτλον Ἐ ρ γ α σ ι α,
 πλὴν ὄχ' ἡμερησία,
 ἀπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐκδίδεται και μόνον
 μὲ Γουναράκη νεῦρα, μ' ἐμβριθειαν και τόνον.

Ν ἐ α Ἐ λ λ α ς, τοῦτιστιν ἐφημερίς ποικίλη,
 διασπρητὴ τὰ μάλα κι' ἐν σχήματι κι' ἐν ὄλῃ,
 ἐκδίδεται ἐν Ἀθήναις κι' ἰσθρὸν εἰς Βερολίον,
 Ἰερρακὴς ὁ γράφων, κι' αὐτὸς ὁ αἰθευθῶνας.

Ἐφημερίς ἡ Λί μ α
 ἴστων Ἀθῆνων τὸ κλίμα,
 ἐμμέτρος γραφομένη διὰ ρυθμῶν ποικίλων,
 ἐβγήκε τὴν Δευτέραν τὸ πρῶτον τῆς τὸ φῶλλον.